

Heikki Laitinen

**SODAN
SÄRKEMÄT
SYDÄMET**

SODAN SÄRKEMÄT SYDÄMET
Tuhannen ja yhden kirjeen tarinat

Heikki Laitinen

Sodan särkemät sydämet

Tuhannen ja yhden kirjeen tarinat

Kirjaniekkä
—✻—

Kuvat: Kalevi ja Iida (Ipa) Heiskasen perhealbumi, ellei toisin mainita

© Heikki Laitinen ja Kirjaniekka 2025

www.kirjaniekka.com

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

ISBN 978-952-65733-2-8 (kovakantinen)

ISBN 978-952-65733-3-5 (PDF)

ISBN 978-952-65733-4-2 (EPUB)

Sisällys

LUKIJALLE	7
1. NUORUUDEN HAAVEET	9
Suomi 1930-luvulla	9
Kalevin opintie metsänhoitajaksi	10
Ipa Iisalmen Siikaniemestä opintielle	16
2. SOTA MULLISTAA ELÄMÄN	27
Neuvostoliitto käynnistää Talvisodan	27
Kalevi kertausharjoituksiin ja talvisotaan	28
Ipa hoitajaoppilaaksi Kuopion sotasairaalaan	37
3. SOTA PÄÄTTY Y MUTTA EPÄVARMUUS JATKUU	49
Säännöstelytaloutta talvisodan hengessä	49
Paluu rauhan aikaan	51
Ipa muuttaa Helsinkiin ja Kalevi pohjoiseen	59
4. UUSI SOTA EROTAA	73
Suomi käynnistää Jatkosodan Saksan rinnalla	73
Kalevi hyökkää Karjalan kannaksella	75
Härkävaunussa Lapinlahden Portaanpäähän	98
Asemasotaa Karjalan kannaksella	110
5. IPA JA KALEVI TAPAILEVAT SODAN PITKITTYESSÄ	123
Sota Euroopassa laajenee maailmasodaksi	123
Komennus Viipurin sotasairaalaan	124
Ipa valmistuu Tampereella	132
Divisioonan metsätalousupseeriksi	138
6. ERI SUUNTIIN VIE TIE	143
Saksan tappio hämmöttää	143
Ipa Tiuruniemen sotasairaalaan	144
Kalevi pohjoiseen puutavaraa hankkimaan	148
Ipa täysi-ikäiseksi	154
Syksy saapuu Rovaniemelle	163
7. IPA ÄÄNISLINNAAN JA KALEVI KAJAANIIN	167
Petroskoista tulee Äänislinna	167
Siirto Tiurusta Äänislinnaan	168
Kalevi Kajaaniin aluemetsänhoitajaksi	182
Ipa saa ylennyksen	193

8. KAIKKI ROMAHTAA	205
Maihinnousu Normandiassa ja Puna-armeijan suurhyökkäys Kannaksella	205
Puna-armeija pommittaa kaupunkeja	207
Pako Äänislinnasta	213
Äyräpään-Vuosalmen tulihelvettiin	221
9. RAUHA JA UUSI ALKU	233
Sota loppui, traumat jäivät	233
Ipa palaa vanhaan Suomeen	234
Kalevi palaa siviilitoimeen Kajaaniin	236
Särkyneet sydämet yhdistyvät	246
JÄLKISANAT	255
LÄHTEITÄ	256

Lukijalle

Iida (Ipa) Mähönen ja Kalevi Heiskanen kohtasivat talvisodan aikana Kuopion sotasairaalassa, kun Ipa sairaanhoitajaoppilaana kylvetti haavoittunutta vänrikkiä. Sen jälkeen he tapasivat sotien aikana vain kymmenkunta kertaa. Kirjeet kulkivat nopeasti ja merkitsivät tuohon aikaan samaa kuin sähköiset viestipalvelut nykyään. Oulussa yöpostijunaan pantu kirje saavutti lukijansa Kellokoskella jo seuraavana päivänä.

Kaikesta oli puutetta, elintarvikkeita ja vaatteita sai ostaa vain valtion ostokortilla, sikäli kun tavaraa oli ylipäänsä kaupan. Esivalta määräsi ihmisten palveluspaikat, ja ystäväpiirit hajosivat. Lähiomaisia ja ystäviä kuoli ja haavoittui rintamalla.

Ipa ja Kalevi menivät käskyjen mukaan, Ipa eri sotasairaaloihin ja Kalevi vuoroin rintamalle ja vuoroin lomautettuna puutavaraa hankkimaan. He elivät tahoillaan omaa elämäänsä, johon kuului myös seurustelu ja elämänkumppanin enemmän tai vähemmän vakava etsiminen. Kirjeyhteys säilyi, ja sodan jälkeen heidän tiensä kohtasivat.

Tämä kirja koostuu paitsi Ipan ja Kalevin keskinäisistä kirjeistä, myös kirjeenvaihdosta perheen ja ystävien kanssa. Kirjeet antavat monipuolisen kuvan elämästä sodan oloissa. Lisäksi olen hakenut taustatietoa kirjallisuudesta ja sotapäiväkirjoista. Jotkin kohtaukset ja henkilöiden tuntemukset ovat oman mielikuvitukseni tuotetta. Useimmat kirjan kuvista olen saanut Ipan ja Kalevin perhealbumeista, osa on peräisin SA-kuva-arkistosta.

Olen saanut käsikirjoituksesta eri vaiheissaan arvokkaita kommentteja lukuisilta kirjoittajaystäviltä. Kiitän heitä arvokkaista neuvoista. Erityisesti kiitän vaimoani Riittaa, joka kirjoitti vanhempiensa lähes tuhat kirjettä käsittävän kirjeenvaihdon puhtaaksi ja auttoi monin tavoin kirjan laatimisessa.

Toivon, että viihdyt tämän kirjan parissa, ja että se avaa myös sinulle maailman, jossa meitä edeltävä sukupolvi joutui elämään.

Tampereella heinäkuussa 2025
Heikki Laitinen

Hosa 2. iv. - 39.

Oman!

Kiitos suuri! jo ajat sitten leu-
lasta kirjestäs! Eä paljon viiti
eikä pyytänyt autoksiikseen tä-
tä laumatonu siikamaisuuttani,
etten ole aikaisemmin vastannut.
Koska nyt sentään sulattaa tä-
mä kerta!

Tämä kirje on muutenkin "Jo-
bin postia". Niin min. Vähesä ko-
malle jo kumma illella. Olen
sii siellä kuspissa fiistaraa-
muus. - Heiltä min. Koko talon
projat lähtevät kumma. Olisi
tun tunut vähän oudolle, jos yllä-
lisiin jäänyt myöhemmin. Olisin-
han tietäen (oll) voinut seakin
tehda, mutta eläin jo extra me-
kumraikan. Jos elisit ja voit
tulla asumaan, niin bitte; mutta

1.Nuoruuden haaveet

Suomi 1930-luvulla

Suomi oli 1930-luvulla kolmen ja puolen miljoonan asukkaan köyhä maatalousmaa, ainakin läntisen Euroopan maihin verrattuna. Maailmanlaajuinen lama vuosikymmenen alussa ei koetellut maata yhtä rajusti kuin kehittyneempiä teollisuusmaita.

Suomen teollisuuden selkäranka jalosti maan metsiä ja vei tuotteitaan etenkin Englantiin. Englannista, Saksasta ja Ruotsista ostettiin polttoaineita sekä koneita ja raaka-aineita kasvavan metalliteollisuuden tarpeisiin.

Maaseudulla ihmiset asuivat vielä osin savupirteissä, jotka lämpenivät luonnonkivistä muuratuilla kiukailla. Alle puolet asunnoista oli sähköistetty, ja sisävessasta nauttivat vain harvat, kylpyhuoneesta äärimmäisen harvat. Vuoteeksi yleistyi etenkin altaissa kaupunkiasunnoissa **Helsingin teräshuonekalutehtaan** markkinoille tuoma kätevä kaksiosainen teräsputkisänky, eli Heteka.

Osaa kansasta ja nuorista innosti erityisesti vuosikymmenen alussa radikaalioikeistolainen Lapuan liike ja Isänmaallinen kansanliike IKL. Se jäi kuitenkin selvään vähemmistöön, ja maata alkoi johtaa ns. punamulta, eli Maa-laisliiton, sosialidemokraattien ja edistyspuolueen yhteishallitus.

Kieltolain kumoamisen jälkeen keväällä 1932 maassa avautui yhteensä 48 alkoholiliikettä, joissa pullot odottivat tiskin takana pohja asiakkaaseen päin ostohalujen hillitsemiseksi. Myyjä ei saanut esitellä Alkon tuotteita ostajille.

Koululaitos opetti kaikki lukemaan, ja kirjallisuuden suuria nimiä olivat mm. Frans Emil Sillanpää, Mika Waltari, Elvi Sinervo, Pentti Haanpää, Katri

Vala, Eeva Kilpi ja Toivo Pekkanen. Kevyempää luettavaa kirjoittivat esimerkiksi Arijoutsu, Jalmari Finne ja Simo Penttilä.

Salora Oy alkoi valmistaa Salora-radioita vuonna 1937, ja Yleisradion monopolilähetyksiä kuunneltiin vuosikymmenen lopulla jo joka toisessa kodissa. Suosittuja ohjelmia olivat mm. Pallen radiorevyyt, Markus-sedän lastentunnit sekä Suomisen perhe -kuunnelmat.

Lauantain toivotut alkoivat soida radiossa vuonna 1935. Radion ohella yleistyivät gramofonit ja levyjen myynti. Suosittuja musiikin esittäjiä olivat Georg Malmstén, Dallapé, Harmony Sisters, Vili Vesterinen ja Olavi Virta. Tuure Aran laulama Emma, ”Oi muistatkos Emma, sen kuutamoihan,” oli yksi suosituimpia iskelmiä.

Kalevin opintie metsänhoitajaksi

Kalevin perhe Turussa

Kalevin isä, Pekka Heiskanen, toimi Turussa kaupungin kamreerina. Hän oli syntynyt Leppävirralla ja käynyt kauppakoulun Kuopiossa. Kalevin Signe-äidin hän oli tavannut koulun joulujuhlissa. Ennen Turkuun muuttoa he olivat asuneet myös Tampereella ja Liedossa.

Kalevilla oli yhteensä kuusi sisarusta, Paavo ja Taimi Marjatta (Sisko) olivat häntä muutaman vuoden vanhempia ja Sirkka Liisa (Sirkka) sekä Pirkko Tuulikki (Tutu) ja Sakari (Saku) muutaman vuoden nuorempia. Riitta Kaarina (Kaija) oli perheen ”iltatähti” ja opetteli vasta kirjoittamaan Kalevin käydessä sotaa.

Kalevi oli kirjoittanut ylioppilaaksi vuonna 1932 ja mennyt heti vapaaehtoisena armeijaan. Palvelu kesti reserviupseerikoulu mukaan lukien 15 kuukautta. Sotahulluus oli karissut upseerikoulussa, jos sitä oli ollutkaan. Hän kirjoitti kotiin tuntevansa itsensä ”siviilimieheksi ruotuväen vaatteissa”.

Heiskasen perhe v. 1937. Alarivissä Pekka, Riitta Kaarina (Kaija), Signe, Marjatta (Sisko), ja ylärisvissä Paavo, Sirkka-Liisa (Sirkka), Tuulikki (Tutu), Sakari (Saku) ja Kalevi (Kale).

Metsätalous ja metsäteollisuus Suomen teollisena selkärankana houkutelivat nuoria alalle. Kalevi pääsi opiskelemaan Helsingin yliopiston maatalousmetsätieteelliseen tiedekuntaan heti kotiuduttuaan armeijasta. Teoriaopintoja täydensivät pitkät käytännön harjoittelujaksot ensin Hyytiälän metsäasemalla ja sitten eri puolilla Suomea metsän luokittelutehtävissä.

Kalevi oli saanut kotoaan laadukkaan saksalaisen kameran, joka oli tuona aikana harvinaisuus. Hän kuvasi mielellään ja antoi myös ystäviensä kuvata, aina kun sai filmiä kameraansa.

Purnumäellä

Kesäharjoittelu vei Kalevin Pohjois-Karjalaan Purnumäelle. Matkaa Valtimon kirkolle kertyi vajaat kaksikymmentä kilometriä.

Kuuden hengen opiskelijaporukan urakkana oli kartoittaa vähän yli tuhannen hehtaarin metsät. Siitä riitti jokaiselle satoja kilometrejä tiettömässä

Kalevi sai valkolakin v. 1932.

ja poluttomassa metsässä tarvottavaksi ja tuhansia kirjauksia kirjattavaksi puiden määrästä ja laadusta. Työpäivä alkoi kahdeksalta aamulla ja päättyi usein vasta seitsemältä illalla. Sitä menoa laudaturtyön aineisto tuli kesän aikana kerättyä.

Kalevi kiersi metsiä mielellään, ei hän muuten metsänhoitajaksi olisi opiskellut. Hänestä oli mukava seurata luonnon ilmiöitä eri vuodenaikoina. Mustikat ja hillat kukkivat Purnumäellä niin runsaasti, että syksymmällä marjoista sai hyvää täydennystä eväisiin.

Itikat häiritsivät pahasti keskikesän kuumassa metsässä. Ne surisivat niin kovaa, että puhussa piti korottaa ääntä, kun tavallista puhetta ei tahtonut kuulla. Hyönteisten karkottamiseen

ja niiden puremiin käytettiin pikiöljyä. Kalevi havaitsi sen hyväksi karkotteeksi, haittapuolena kasvoihin siveltyä pikiöljyä oli hankala saada pestyä pois.

Itikoiden ohella poikien asumuksessa vieraili muita eläimellisiä tunkeilijoita, joiden torjuntaan käytettiin pikiöljyä kovempia otteita. Suurin torakka mitattiin 2,5 senttiä pitkäksi. Tämä vihollinen ei tullut idästä, vaan latian raoista. Pojat kokeilivat niiden metsästyksessä talosta lainattua pienoiskivääriä, mutta osumatarkkuus ei ollut paras mahdollinen eikä isäntäväki halunnut lisäreikiä lattiaan.

Pojat elivät Purnumäellä aluksi pelkällä riisipuurolla, mutta saivat sitten puhutuksi itselleen oman emännöitsijän, joka teki mitä syötävää pojat vain halusivat. Se tosin maksoi erikseen. Harjoittelijoiden tienestit eivät siihen riittäneet, mutta kotiväki lähetti postiosoituksena lisärahaa.

Juhannuksena koko 6 miehen porukka kävi ihailemassa Kolin maisemia. He ajoivat ensin pyörällä Valtimon kautta Nurmekseen, josta jatkoivat junalla Vuonislahteen ja moottoriveneellä Kolille. Taivas oli koko Juhannusyön aivan kirkas, joten aurinkoa kelpasi katsella.

Metsäopiskelijat yöpyivät kesätyöpaikassaan Valtimon Purnumäellä aluksi pukkisängyissä taivasalla.

Juhannuksen jälkeen ilmat kylmenivät mutta lämpenivät taas elokuussa. Soilla riitti lakkoja ja metsissä mustikoita syötäväksi. Kalevi sai metsässä kiinni jäniksenpojan, mutta ei raaskinut tappaa sitä emännälle vietäväksi. Elokuussa päivät lyhenivät ja metsästä piti palata Purnumäelle aikaisemmin illalla. Pojat olivat kuitenkin saaneet urakkansa hyvälle mallille. Syyskuussa urakka olisi tehty ja Kalevi uneksi jo Turkuun paluusta. Muutaman päivän hän vain kuljeskeli kaupungilla ja ihmetteli näyteikkunoita ja raitiovaunuja.

Mäntän ja Rauman tehtailla

Opiston oppilaat vierailivat Mäntän tehtailla, jotka olivat heille mahdollinen työpaikka valmistumisen jälkeen. Kalevi kummasteli ruotsin kielen valta-asemaa, kaikki ilmoituksetkin olivat vain ruotsiksi. Tehtaan väki haastoi koulun oppilaat vesipallo-otteluun. Sellainen järjestyikin, ja koulun pojat voittivat kaikki lajit.

Kalevi työskenteli kuukauden verran myös Rauman sellutehtaalla ansaitakseen opiskelurahoja. Samalla hän tutustui kovan ruumiillisen työn merkeissä puun teolliseen jalostukseen.

Metsäopiskelijat saivat autokuljetuksen Mäntän tehtaille. Kalevi seisoo lavalla vasemmalla.

että meillä on samat velvollisuudet ja oikeudet kuin työmiehilläkin, joten kai sama palkkakin saadaan. Asumme matk. hotelli Kalevassa.” Kalevi kirjeessä isälle 3.8.1934 Raumalla.

Salmi

Kalevin opinnot sujuivat hyvin, ja vuonna 1936 hän toimi jo itsenäisesti Oy Thomén Metsätoimisto Ab:n palveluksessa. Yritys oli William Thomén vuonna 1911 perustama metsäpalvelutoimisto ja kauppahuone, joka muutti vuonna 1969 nimekseen Thomesto Oy.

Kalevi laati yrityksessä metsätaloussuunnitelmia Keski-Suomessa muun muassa Kannonkoskella. Hän valmistui metsänhoitajaksi keväällä 1937 ja jatkoi Thomén toimessa metsissä eri puolilla maata, pohjoisin työmaa sijaitsi Oulun pohjoispuolella Yli-Iissä.

Syksyllä 1938 työt veivät Kalevin Pohjois-Karjalaan Salmin pitäjään. Alueelle päästäkseen piti hankkia rajaseutupassi. Pitäjä oli väkirikas, asukkaita lähes 20 000. Kirkolta oli valtakunnan itärajalalle vain 25 kilometriä. Jännittyneet välit itänaapuriin näkyivät, sotilaita vilisi kylän raitilla kuin varuskuntakaupungissa. Rajavartiosotilas tarkasti linja-auton matkustajien paperit hänen tullessa Salmiin ennen juhannusta.

Kalevi kulki metsissä myös aivan rajan pinnassa. Sinne ei nyt päässyt yksin, vaan ainoastaan sotilaan seurassa. Hänelle se sopi, oli aina seuraa eikä

”En mää oo laink muistanu kirjoit sul ku o ol niin pal muut ho-sumist. Jos sitten vähän kertois millaista täällä on. Viime viikolla mentiin töihin klo 6:ksi ja päästiin töistä klo 2. Tällä viikolla mennään klo 2 ja tulla klo 10 illalla. Tuskin olen koskaan ollut niin kovassa ruumiillisessa työssä kuin täällä. Insinööri sanoi,

tarvinnut pelätä eksyvänsä vieraalle puolelle. Rajan lisäksi metsässä kul-
kiessa piti varoa karhuja.

Salmin kirkolta hän siirtyi heinäkuussa vielä lähemmäs rajaa. Orusjärveltä
sinne oli matkaa vain puolenkymmentä kilometriä. Orusjärvikin oli melko
iso kylä, puolensataa taloa ja vajaat tuhat asukasta. Kylän keskellä oli vanha
kirkko.

Kalevi autteli iltaisin kyläläisiä heinänteossa ja oppi kylän tytöiltä, klau-
dioilta, veeroilta ja marjaanoilta nopeasti karjalan murteen lyhyen oppimää-
rän. Muuten vapaa-aika kului uidessa, auringonotossa ja lukiessa muun mu-
assa Margaret Mitchellin klassikkoromaania Tuulen viemää. Hän muisti ko-
tiväkeä lähettämällä Turkuun junarahtina sangollisen ljuboi, eli lakkoja,
jotka maksoivat viisi markkaa kilolta.

Shemeikka ja Hyrsylän mutka

Elokuussa työ heitti Kalevin Salmin pitäjän pieneen Shemeikan korpikylään,
joka koostui neljästä talosta. Matka Salmilta taittui moottoripyörällä kehoja
tietä pitkin. Pahimmissa paikoissa pyörä piti nostaa kuoppien ja ojien yli. Ih-
meekseen hän kaatui pyörällään vain kerran. Kuuluisat Tolvajärven harjut
piti matkan varrella käydä katsomassa. Kyllä ne olivat maineensa veroiset.

Kalevi majoittui itsessään Shemeikan kuulussa talossa. Talon vieraskirja
kertoi tunnettujen viskaaleiden vierailuista. Samassa pirtissä oli vain muuta-
maa kymmentä vuotta aiemmin asustanut maankuulu runonlaulaja Iivana
Jehkinpoika Shemeikka.

Shemeikan kylästä Kalevin matka vei Suojärven pitäjän Hyrsylään ja Hau-
tavaaraan. Aluetta kutsuttiin myös Hyrsylän mutkaksi, koska se pullistui um-
pisuolen lailla Neuvostovenäjän puolelle. Hän piti majaa Hautavaarassa Ja-
koleffin vieraanvaraisessa talossa.

*”Olen kuuluisassa Shemeikan kylässä itse Shemeikan talossa Suistamon
pitäjässä. Tämä on oikea tosi korpikylä. Neljä taloa ja nekin melkein torp-
pia ja niin koko kylä. Hyvä kortteeripaikka muuten. Täällä oli oikein vie-
raskirja ja siinä paljon huomattujen viskaalien nimiä, ovat nääs käyneet
katsomassa tätä kuuluisaa paikkaa.*

*En ole muuten nähnyt sanomalehtiä koko kesänä, jotakin ”Laatokkaa”
olen joskus vilkaissut, mutta siitä ei ole musta apua. Aika sentään on kulu-
nut aika hyvin, kun taas sain tänne kaverin. Täältä Shemeikasta lähdemme*

Hyrsylän mutkaan, eli ”umpisuoleen” tai Suomi neidon jalkaan tai miksi sitä millonkin sanotaan. Katsokaahan kartalta sitä paikkaa, siellä ei joka heppu ole käynytäkään. Siellä onkin taas karhuja. Salmassa niitä otuksia oli vietävästi. Eräänäkin päivänä samalla tilalla, jolla liikuin karhu tappoi lehmän ja karhun repimiä kantoja ja muurahaispesiä näki vähän väliä. Ryssän rajalla olen käynyt lukemattomia kertoja ja rajapyykeillä syönyt voileipiä. Kerran mua luultiin rajaloikkariksi ja pidätettiin, mutta selvishän asia, kun näytin paperit.” Kalevi kirjeessä kotiin 28.8.1938 She-meikassa.

Kuiva syksy helpotti huomattavasti metsien inventointia, ja edessä oli siirtyminen takaisin yhtiön päämajaan Pitkärantaan. Kalevi asui siellä herroiksi Seurahuoneella. Pitkärannassa oli myös elokuvateatteri, joten kaikkia iltoja ei tarvinnut kuluttaa romaaneja lukemalla. Romaanit *Mary Douglasin oikeusjuttu, Kotkan tie, Mainosmurha* ja *Kadonnut kukka* piti sentään lukea ajan kuluksi. Hän nukkui pitkällä unilla pois kesän rasitukset. Pian koitti aika päästä ihailemaan Turun kaupungin valoja.

Ipa lisalmen Siikaniemestä opintielle

Siikaniemessä sijaitseva Ipan kotitila käsitti laajat pelto- ja metsäalueet. Päärakennuksen lisäksi pihapiiriin kuului lukuisia aittoja, venevaja ja navetta. Navetan ja savusaunan vesihuollosta vastasi oma tuulimylly. Ipan isä, Aatu Mähönen, viljeli tilaa jo viidennessä sukupolvessa.

Ipalla oli kaksi sisarta, Aili Maria ja Elsa Loviisa, sekä kaksi veljeä, Eino ja Pentti Olavi (Olli). Isosisko Aili oli mennyt naimisiin ja muuttanut miehensä Toivo Poussan kanssa Lapinlahdelle Näreharju nimiselle tilalle. Pikkusisko Elsa sairastui samoihin aikoihin vakavasti.

Kuopion sotasairaala, tammikuu 1940. Sairaanhoitaja-oppilas Ipa kylveää haavoittunutta vänrikkiä. Kalevi on selvinnyt Kitelän taisteluista, mutta hänen sydämensä on vielä avoin haava.

Tämä kohtaaminen muuttaa molempien elämän. Kun miehet palaavat rintamalle ja naiset jatkavat työtään sotasairaaloissa, heidän välillään kulkevat kirjeet – lähes ainoa yhteys toisiinsa sodan myllerryksessä.

Kirjeet kulkevat Oulusta Kellokoskelle yhdessä yössä, mutta rakastavaisten tie toisiinsa kestää kuusi pitkää sotavuotta. Ipa palvelee Kuopiossa, Iisalmessa, Tiurussa, Viipurissa ja Äänislinnassa. Kalevi hyökkää Kannaksella ja puolustaa maata Äyräpäässä. He tapaavat vain kymmenkunta kertaa, mutta kirjeet pitävät välillä lepattavaakin liekkiä yllä..

Sodan päättyminen ei tuo rauhaa sydämiin. Vanhentuneet nuoret etsivät uutta suuntaa elämälle traumojen ja menetysten keskellä. Mutta rakkaus löytää tiensä – jopa sodan särkemien sydänten välillä.

Tositarina, kirjeiden, kohtaloiden ja toivon voiman kuvaus ajalta, jota emme halua takaisin.

Kirjaniekk

9 789526 573328